

PELNOSTRZAŁY (1) *ai*

A sg m pełnostrzały.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIII w.

Zawierający dużo strzał, wypełniony strzałami:

Wyrażenie: »sajdak pełnostrzały«: Byłeś y ty Apollo nád zaftępy śmiály/ Wyniśczyłeś do czyftá íáydak pełnostrzáły. KochMuza 26.

JDok